

1. utkast

| Skole. | Trinn. | Elevnummer. | Kjønn.                            |                                             | Det første språket du lærte.                 |                                   |
|--------|--------|-------------|-----------------------------------|---------------------------------------------|----------------------------------------------|-----------------------------------|
|        | 7      | a672        | Jente<br><input type="checkbox"/> | Gutt<br><input checked="" type="checkbox"/> | Norsk<br><input checked="" type="checkbox"/> | Annet<br><input type="checkbox"/> |

## Skattejakt

Bestefaren min fortalte meg og Ludvig om en gammel skatt. Jeg og Ludvig syntes det var spennende. Bestefaren min sa at historien er ekte og at det fins en skatt, jeg og Ludvig ville finne den skatten. Jeg syntes litt synd på bestefar fordi da han var en liten gutt på 8år prøvde han å finne skatten, men han mislykkes.

Jeg sa til bestefar at vi skulle finne den og gjøre han stolt. Da jeg og Ludvig dro for å finne skatten så sa bestefar at den kan ligge ved en stor gressplen. Da sa jeg ok og smilte. Vi så en kjempe stor gressplen. Vi gikk bort og startet å grave men, plutselig så vi at noen fulgte etter oss. Vi latet som ingenting, så vi startet å grave. Når vi var ferdige å grave så vi en stor kiste. Vi åpnet den da så vi masse gullmynter, da hørte vi en stemme som sa gi oss skatten. Jeg så på fyren som sa det. Han var naboen min. Han hadde en pistol som siktet mot meg. Jeg kjente at jeg var redd, men jeg tenkte på bestefar. Ja vel sa jeg du kan få skatten. Jeg hørte Ludvig sin stemme som sa, " hva er det du driver med? " Jeg gjør det rette sa jeg. Jeg sa vær så god men i det jeg sa det slo jeg han i trynet og løp. Ludvig løp rett etter. Da vi kom hjem til bestefar fortalte jeg hele historien. Han fikk tårer, så klemte han oss. Jeg og Ludvig var stolte av hverandre. Men plutselig så vi ut fra vinduet det var den stygge forferdelige naboen vår som ville ta skatten. Han kom rett mot oss, Vi ble redde. Bestefar sa at dette går fint. Jeg gikk mot døren og åpnet opp. Han sto der helt stille. Jeg sa hva vil du? Hva vil du ha? Hvorfor? Han sto helt stille i 30 sekunder uten og plapre et ord, men så kom det noe ut av kjeften hans. Jeg er fattig sa han og at den tilhører han. Da sa jeg tilhører deg? Den tilhører bestefaren min. Ja den tilhører din bestefar og meg. Kan vi dele på skatten isåfall. Har du noe bevis på at du tilhører litt av skatten sier jeg? Da sa han nei. Hvordan kan vi stole på at du eier halvparten av skatten da? Hvordan kan dere bevise at dere eier litt av skatten da sa han? Fordi Bestefar har et skjøte der det står at han eier skatten. Da tok naboen opp med pistolen sin og sa opp med hendene. Han tok skatten rett fra hendene mine og kjørte den stygge bilen sin. Jeg så på Bestefar han så lei seg og fortvilt ut. Jeg sa til Bestefar at jeg og Ludvig skal finne den dusten og ta han. Da jeg og Ludvig skulle til å gå ut sa Bestefar vær forsiktig og så blunket han med



øynene sine. Da sa jeg det skal vi Beste så lukket jeg døren. Da jeg og Ludvig hadde gått i 1 time uten og se noe. Da sa “Ludvig se der et sjørøverskip”. Vi løper bort ditt og sjekker hva som skjer der sa jeg. Da vi var framme så vi den stygge naboen vår. Jeg sa til Ludvig at vi måtte holde lav profil. Vi så noen sjørøver klær som vi tok på oss. Vi gikk bort til den stygge naboen. Han sa “der er dere endelig, da drar vi”. “Wow er det en bazooka?” “Ja”, sier han mine undersåtter. Ok da drar vi på sjøeventyr. Ai ai kaptein, men forresten sa jeg. Hva er det? Sa han. Kan jeg se på den kule pistolen din. Den hadde skikkelig kule farger sa jeg. Ok tusen takk for det sa kapteinen. Da han ga meg den sa jeg hendene opp. Da sa han det tror jeg ikke den pistolen har ikke noe ammo. Da tok han opp pistolen som hadde ammo. Han siktet mot meg. Jeg så Ludvig listet seg til bazookaen. Ludvig blunket til meg og kapteinen sa at jeg måtte si mine siste ord. Jeg ventet i 10sek, da så jeg at Ludvig hadde bazookaen klar. Da sa jeg mine siste ord er .... se til siden. Kapteinen så til siden og Ludvig skjøt han i magen og vi tok med skatten og løp hjem.

Da vi kom hjem så ga vi skatten til Bestefar og vi sa at vi ikke kommer til å møte på den fyren igjen. Bestefar ble glad å ga oss en klem. Jeg sa til Bestefar at jeg elsker han. Da sa han jeg elsker deg og.

Tilbakemelding: Fin tekst med morsom vri og en fin handling. Du presenterer en fin konflikt i innledningen som du også avslutter med.

Jeg vil at du skal gå igjennom teksten og se etter skrivefeil. Se også spesielt etter om du har satt komma og punktum på rett sted. Jeg skulle også ønske at du hadde et tydeligere brudd i kronologien. Altså at ting ikke må skje i «rette» rekkefølge.

